

paa en saadan Maade, at det ikke kunde siges at danne et brugeligt Grundlag for Afstemningen, blev Valget forkastet bl. a. paa den Motivering, at Valglisten ikke vare i tilbørlig Orden. Tillige var jo ogsaa en af Grundene det berømte Kvarter. Det høje Ting vil altsaa se, at Flertallet har været i sin gode Ret, naar det indstiller dette Valg til Godkendelse, idet vi jo selvfølgelig ere gaaede ud fra, at Tinget ikke tilsigtede at forandre den Praksis, som jeg her nu tilstræffelig tydelig har godtgjort har været Tingets Praksis, lige siden vi fik den fri Forfatning. Vil Tinget forandre sin Praksis, har det selvfølgelig Ret dertil; Folketinget er jo Højesteret i disse Spørgsmaal. Men jeg har som sagt ikke antaget, at Tinget vilde forandre sin Praksis, og derfor har baade jeg og min ærede Kollega fra Stubbeboing (M. S. Larsen) givet den Opfattelse Medhold, at dette Valg bør godkendes, og at de enkelte Smaafejl ved Valglisten ikke ere af den Betydning, at de kunne omstyrte dette Valg, der i øvrigt er foregaaet fuldt ud lovligt. Hvis Tinget vælger at følge Mindretallet, ja saa er Tinget inde paa en ny Vej, saa komme vi ind paa en ny Praksis, og det vil efter min Mening føre til mange Forviklinger og megen Uklarhed. Jeg tror at burde paastaa, at der ikke er en Nøgtdagsmand i dette Ting, der tør vove at paastaa, at han er valgt efter Bist for samtlige Kommuner i den Valgkreds, han repræsenterer, hvori der ikke er Spor af Fejl. Jeg er overbevist om, at dersom man vil undersøge samtlige Valglisten i Kommunerne i en Valgkreds, vil man finde, at en og anden retlig burde have været opført paa Valglisten, men som man har glemt at opføre. Jeg har endog som Folketingskandidat ved et Valg i Bogense haft det Tilfælde, at 14 Vælgere vare udeladte af en Kommunes Valgliste, fordi Formanden, da han vendte Blad, glemte en hel Side Vælgere, der have staaet der mange Aar tidligere og stemt paa mig. Det var jo deres Fejl, at de ikke i Tide havde undersøgt Valglisten, jeg sagde til dem: en anden Gang maa I se efter, om I staa paa Valglisten og klage i rette Tid; her er det for sent. Efter den Motivering, jeg her har tilføjet mig, skal jeg indstille, at Valget af Kammerherre, Greve Scheel til Stamhuset Rosenkrantz som Folketingsmand for Njøbenhavns Amts 3dje Valgkreds godkendes.

Lauridsen: Det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen) og jeg have ikke kunnet følge den Indstilling, som Flertallets ærede Ordfører fremsatte her. Vi

mene nu for det første, at denne Sag en Gang for alle utvetydig burde afgøres af Tinget saaledes, at man vidste ud over Landet, hvad man havde at rette sig efter, alene af den Grund, at dette Tilfælde her er særdeles oplysende baade over for Folketingets Stilling i Fremtiden og ogsaa over for hele Landet. Vi mene nemlig, at der her foreligger et Tilfælde, hvor saa vel Flertallet og Mindretallet som alle Udvalgets Medlemmer ere fuldtommen enige i, at hvis Valglisten havde været rigtig forte, vilde der i alt Fald have fundet Lodtrækning Sted. Her er altsaa et Tilfælde, hvor Mindretallet og Flertallet samler sig i den Opfattelse, at der i det mindste er en fra alle Sider anerkendt Mulighed for et andet Udfald af Valget efter de Stemmer, som havde meldt sig til Afgivelse, end der blev. Dette synes vi er et Tilfælde, som egner sig til at oplyse, hvorledes Folketinget stiller sig over for Valglisten, og hvorledes Folketinget i det hele taget opfatter sin Prøvelsesret over for Valg. Dernæst deler det ærede Medlem fra Ringløbing og jeg følgende Opfattelse af de Udtalelser, den højtærede Ordfører har tilladt sig at fremkomme med. Jeg mener nu for det første, at disse Udtalelser ikke i og for sig egne sig til at danne en Praksis, og det finder jeg Anledning til stærkt at fremhæve. Selv om man maatte formene, at slige Udtalelser tale for det af den ærede Ordfører fremhævede Standpunkt, mener jeg dog ikke, man kan gaa ud fra slige Udtalelser i en Motivering, saaledes at man derpaa kan støtte, at noget er Praksis. Slige Udtalelser kunne ikke paa den Maade være Tingets Praksis, som det er fremhævet af den ærede Ordfører. Med Hensyn til de af den ærede Ordfører nævnte Valg i Mariager og i Nalborg, fremhævede den ærede Ordfører — og det gjorde han med Rette — at man ikke tog Hensyn til Mangler ved Valglisten, men jeg kan meget vel tænke mig, at da Valgene vare indstillede til Forkastelse, og Resultatet altsaa paa Forhaand var givet, fandt de enkelte Medlemmer, som maatte have en anden Mening end den, der var fremsat, ikke særlig Anledning til at tage Ordet om dette Spørgsmaal, saa jeg kan heller ikke erkende, at det skulde være givet, at man ud fra dette kan sige, at noget er Praksis. Jeg kan nemlig i Virkeligheden ikke erkende, at Tingen nogen Sinde har foreligget saa klart og grelt som her. Den ærede Ordfører nævnde, at Valget i Mariager var opgjort saaledes, at det vilde være gjort afhængigt af Lodtrækning, men den ærede Ordfører indrømmede selv, at dette Valg blev indstillet til Forkastelse; ganske vist hævdede